

4) Udvalgets Forslag til § 13 (see Anh. B, Sp. 193) vedtoges eenstemmigt med 29 Stemmer.

5) Udkastets § 13 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Disse Skjon skulle ved Paastændelsen af de derom reiste Retsfager tages tilfølg af Domstolene, naar de paagældende Autoriteter ikke findes at være gaaede udenfor Grændserne af den dem ved Lovgivningen i Almindelighed eller vedkommende Vedtægt tillagte Myndighed. Vedtoges eenstemmigt med 29 Stemmer.

Udkastets §§ 14 og 15 udgif som en Følge af Afstemningen over § 8.

Derefter fattes Resten af Lovudkastet samt § 5 tilligemed de til disse Paragrapher stillede Endringsforslag under Forhandling.

Ordføreren: Saa deelte Møntingerne maaskee ville være eller i alt Fald have været, angaaende det Spørgsmaal, hvad der skal foretages under sædvanlige Omstændigheder, saa eenstemmig troer jeg, at man er, især efter de Erfaringer, vi ogsaa her i Landet have gjort om, at i det Tilfælde, at der udbryder Cholera, og andre pestagtige Sygdomme er der jo for Dieblirket ikke Tale om i Europa, da er det nødvendigt at gribe til overordentlige Forholdsregler, og det er derom, at Bestemmelser indeholdes i § 16, som Udvalget har foreslaaet noget modificeret. For det Første lider Forholdet her af den meget uheldige Nødvendighed, at Foranstaltninger, der ikke godt kunne defineres, maae træffes meget hurtigt, naar de skulle virke. Det bliver altsaa nødvendigt at begynde en saadan extraordinair Foranstaltning meget tidligt; thi Erfaringen har altid viist, at det er i Begyndelsen, at man med størst Udigt til et heldigt Resultat kan imødegaae Sygdommen, og at paa den anden Side, naar Sagen antager en meget alvorlig og betænkkelig Character, det da bliver nødvendigt at tilveiebringe endnu stærkere Midler. Det har været Udvalgets Bestræbelse, om muligt at definere disse tvende Grader, som naturligtvis i det Enkelte

kan vanskeligt lade sig betegne, men som Enhver føler og tilveels har oplevet Exempler paa, at bestemme dem ved en forskjellig Grad af Myndighed. Men jeg troer ikke, at det er muligt. Jeg troer, at det allerede paa det allerførste Stadium vil være nødvendigt at indføre en overordentlig Myndighed, for at faae en extraordinair Foranstaltning tilveiebragt, f. Ex. den, som jo har viist sig netop ligeoverfor Choleraen som den meest virksomme, den øieblikkelige Udflytning fra de Stæder, hvor den er udbrudt, hvilket jo er et af de allerstærkeste Indgreb i Ciendomsretten og den personlige Frihed, men som imidlertid har viist sig, jeg kan næsten sige, som det eneste ret virksomme Mittel til at sætte en Stopper for denne uhykelige Sygdoms Udbredelse. Jeg troer ikke, at man maae give Afstald paa den Sætning, at denne Krigslov kan proclameres, naar der er Cholera i en truende Nærhed, men at man dog vil søge Betyggelse mod en ubetimelig Anvendelse af den store Myndighed, der nedlægges i Commissionens Haand, i dens Sammensætning, men at der ogsaa vil blive en langt stærkere og mere energisk Anvendelse nødvendig. Dette vil opnaaes ved at concentrere hele Myndigheden i een Haand. Dette er Noget, som vel seer i høi Grad foruroligende og faretruende ud, men jeg troer, at naar dette Tilfælde indtræder, da er det Intet, som Alle, selv de tvrigste house-my-castle-Mænd, ville paafalde med større Iver, end netop den energiske Anvendelse af denne Myndighed, som giver Fornemmelsen af, at man finder Betyggelse for sit og Sines Liv og Sundhed, forsaavidt en saadan kan gives. Jeg troer derfor, at vi skulle have Mod til at udtale det i Loven, men dog naturligtvis med al den Garanti, som Institutionerne tillade. Det er derfor foreslaaet, at det skal beroe paa Sundhedsdirectionen at indsætte Sundhedscommissionen i den overordentlige Myndighed, fordi der ikke engang tør spildes Tid paa en Correspondence med Justitsministeriet, som desuden let kunde føle sig i den Nødvendighed at søge factiske Dplysninger om et Forhold, der ligger fjernt, naturligtvis imod at det øieblikkelig indberettes, og at det til enhver Tid staaer i Justitsministeriets Hænder at